

לבלה היקרה, מזכירת סניף צוות ראשון לציון.
הבטחתי שאם אהנה מהטיול לקטיף הדובדבנים ברמת הגולן, אכתוב עליו שיר. כתבתי. וזאת היות ונהניתי. מגיעים לך כל הקרדיטים שבעולם, על הארגון והדאגה להצלחת טיול זה, בכל דקה. מעצם הרעיון עליו ועד לביצועו וסיומו המוצלח. מובן שמגיעות גם תודות רבות למתנדבים שעזרו וארגנו באוטובוס תוך כדי הנסיעה ודאגו שהכל "ידפוק" כמו שעון. אברהם-אישי ואני נהנינו מאד, ולהלן השיר כפי שהבטחתי..

אנו- חברי "צוות" מראשון לציון,
ווחיקים בארצנו, טיילנו המון,
אך בטיול מאורגן, בשום עת וזמן,
לא קטפנו דובדבנים ברמת הגולן.
לכן ביום ה'- 11/6, יצאנו למשימה,
בארבעה אוטובוסים, מראשון- לרמה.
וכשעל הכבישים האוטובוס דהר,
המדריך וחברים, העלו זיכרון עבר
וסיפרו על קרבות, על צמתים והרים,
כשהמדריך מתבל בקטעי ספר-הספרים.
לא אתעכב על כל נוף שמהחלון סקרנו,
ולא אספר על האוכל שאכלנו.
כשניצבנו במצפה השלום- ברמה, מול כינרת,
שוב ידענו עד כמה ארצנו נהדרת,
עד כמה אהבת המולדת חשובה,
ושמירתה היא לכל האויבים-התשובה.
טיפסנו על הר בנטל, צפינו וזכרנו,
את מלחמת יום כיפור וכל מה שעברנו
את הקרבות וניצחוננו המר והמזהיר,
ונשבענו בלב, שאת הגולן לא נחזיר.
ואחר, לתכלית הטיול- לדובדבנים.
במטעי עין-זיון, שהשתרעו למרחקים,
דובדבנים אדומים, גילינו לרבבות,
מילאנו את הבטן וגדשנו סלסילות.
אחר ארוחת צהרים, בדרך לביתנו,
הכרת התודה שוב מילאה לבבנו,
לכל אחד מ"צוות" ראשון, שטרח-ללא הפסק,
לתכנן, ולארגן, ולצליח על באמת.
תודה לכם, ושוב הרבה תודות,
ובטיול הבא, נשמח להתראות.

בלה, אם תמצאי שיר זה מתאים, ועל כן תהיי מוכנה להעבירו גם לירחון של צוות, אשמח.

בברכת כל טוב,
רותי צור, מאוטובוס מספר 1.